

«خداوند ما انسان‌ها را مرد و زن به صورت خود با شخصیت منحصر به فرد با اختیار و آزادی در تفکر و انجام کارها آفرید. گرچه بصورت موجوداتی آزاد هر یک از روح، جسم و جان خلق شدند ولی برای زندگی، نفس کشیدن و همه چیز وابسته به خدا بودند. وقتی اولین والدین ما آدم و حوا از خدا سرپیچی کردند وابستگی خود را با خدا از دست داده و از جایگاه اعلی خود زیر نظر خدا سقوط کردند. آن سیرت و جلوه خدا در ایشان مختل شد و به مرگ و هلاکت محکوم شد. در نتیجه تمامی نسل بشر به این عاقبت دچار و به آن گرفتار شدند. آنها با ضعف و گرایش به سوی گناه و تمرد چشم به این جهان می‌گشایند. ولی خدا بواسطه عیسی مسیح انسان را دوباره با خود آشتی داد و توسط روح‌القدس آن سیرت مختل شده خود را در آنان بار دیگر بازسازی و ترمیم نمود. ما انسان‌ها برای جلال خدا و مهر ورزیدن به او و یکدیگر و مراقبت از این کره بسیار اعجاز آمیز و محیط زیست اطرافمان آفریده شده‌ایم.»

انسان خلقت مخصوص خداست که بصورت و شبیه خود او آفریده شد. مانند خدا ما نیز از آزادی انتخاب برخورداریم. میل خدا این است که ما او را آزادانه محبت ورزیم و از این دنیای زیبای مان و از ساکنان آن مراقبت و نگهداری نماییم. **تمامی آیه‌ها را می‌توانید در پایان هر درس مشاهده فرمایید!**

- ما انسان‌ها شبیه صورت خدا خلق شده‌ایم. پیدایش فصل ۱ آیه‌های ۲۶ و ۲۷.
- خدا، نفس حیات و یا روح را در ما دمید و ما را یک موجود زنده واحد در جسم و روح ساخت. هیچ شخصی وجود ندارد که بتواند جدا از این پیوند جسم و روح به زیست خود ادامه دهد. پیدایش فصل ۲ آیه ۷.
- خدا به ما آزادی انتخاب را عطا کرد، ولی ما کماکان برای بقای خود به او وابسته هستیم. اعمال رسولان فصل ۱۷ آیه‌های ۲۴ تا ۲۸.
- خدا می‌خواهد که ما بیاموزیم تا همچون او دیگران را محبت کنیم. متی فصل ۲۲ آیه‌های ۳۵ تا ۴۰.
- ما باید از این خلقت خداوند یعنی بدن خویش، دنیا اطراف و محیط زیست‌مان بخوبی نگهداری کنیم. مزمور فصل ۸ آیه‌های ۴ تا ۸. آیه‌ها برای مطالعه بیشتر: **نامه اول یوحنا فصل ۴ آیه‌های ۷، ۸، ۱۱ و ۲۰؛ پیدایش فصل ۲ آیه ۱۵.**

به خاطر گناه آدم و حوا در باغ عدن سیرت و صورت زیبای خدا در انسان مختل شد. حال ما آدمیان با گرایش به شرارت متولد می‌شویم و گناه و مرگ گریبان همه ما را می‌گیرد.

- استفاده نادرست آدم و حوا از آزادی انتخاب از انگیزه خودمختاری از خدا منجر شد. پیدایش فصل ۳.
- به خاطر گناه آدم و حوا نسل ایشان محکوم به مرگ شد. رساله به رومیان فصل ۵ آیه‌های ۱۲ تا ۱۷.
- ذات طبیعی ما انسان‌ها گرایش به شرارت و گناه دارد. مزمور ۵۱ آیه ۵. رساله به افسسیان فصل ۲ آیه ۳.

گرچه ما انسان‌ها در گرایش به گناه متولد می‌شویم ولی خداوند ما را رد نمی‌نماید. او می‌داند که انسان از طریق فیض و رحمت او آن شایستگی از دست رفته را به دست خواهد آورد.

- زندگی و مرگ عیسی انسان را با خدا آشتی می‌دهد. رساله به رومیان فصل ۵ آیه‌های ۶ تا ۱۱؛ رساله دوم به قرنتیان فصل ۵ آیه‌های ۱۹ و ۲۰.
- جلوه خدا از طریق روح‌القدس در ما بازسازی می‌شود. مزمور فصل ۵۱ آیه ۱۰ و ۱۱؛ رساله به غلاطیان فصل ۵ آیه‌های ۲۲ و ۲۳؛ یوحنا فصل ۳ آیه ۵؛ رساله به کولسیان فصل ۳ آیه ۱۰.

استفاده شخصی

- چطور می‌توانم شبیه خدا دیگران را محبت کنم؟
- چه کمکی خدا برای کمک به من انجام داده تا بر گرایش به گناه و شرارت طبیعی‌ام غلبه نمایم؟
- من به صورت و شبیه خدا آفریده شده‌ام! پتانسیل رشد و پیشرفت من بی حد و حصر است! شکرگزاری هستم خدایا که روح عدالت پرور خویش را در اختیار من قرار دادی تا آن سیرت زیبای تو در من از نو ساخته شود.

تعهد

- با درک این موضوع که من مخلوق ویژه تو هستم و بطور پیوسته به تو وابسته‌ام، پس در جستجوی قدرت تجدید پذیر روح‌القدس می‌باشم تا مرا به جلوه و سیرت زیبای تو بازگرداند. آمین!

سفر پیدایش فصل ۱ آیه‌های ۲۶ و ۲۷: ۲۶ آنگاه خدا گفت: «انسان را به صورت خود و شبیه خودمان بسازیم و او بر ماهیان دریا و بر پرندگان آسمان و بر چارپایان و بر همه زمین و همه خزندگان که بر زمین می‌خزند، فرمان براند.» ۲۷ پس خدا انسان را به صورت خود آفرید، او را به صورت خدا آفرید؛ ایشان را مرد و زن آفرید.

سفر پیدایش فصل ۲ آیه ۷: آنگاه بپوه خدا آدم را از خاک زمین برسرشت و در بینی او نَفَس حیات دمید و آدم موجود زنده شد.

اعمال رسولان فصل ۱۷ آیه‌های ۲۴ تا ۲۸: ۲۴ «خدایی که جهان و هر آنچه را در آن است آفرید، مالک آسمان و زمین است و در معابد ساخته دست بشر ساکن نمی‌شود. ۲۵ دستان بشری نمی‌تواند خدمتی به او بکند، چنانکه گویی به چیزی محتاج باشد، زیرا خود بخشنده حیات و نَفَس و هر چیزی دیگر به جمیع آدمیان است. ۲۶ او همه اقوام بشری را از یک انسان پدید آورد تا در سرتاسر زمین ساکن شوند؛ و زمان‌های تعیین شده برای ایشان و حدود محل سکونت‌شان را مقرر فرمود. ۲۷ تا مردمان او را بجویند و چه بسا که در پی‌اش گشته، او را بیابند، هر چند از هیچ یک از ما دور نیست. ۲۸ زیرا در اوست که زندگی و حرکت و هستی داریم؛ چنانچه برخی از شاعران خود شما نیز گفته‌اند که از نسل اویم.

متی فصل ۲۲ آیه‌های ۳۵ تا ۴۰: ۳۵ یکی از آنها که فقیه بود، با این قصد که عیسی را به دام اندازد، از او پرسید: ۳۶ «ای استاد، بزرگ‌ترین حکم شریعت کدام است؟» ۳۷ عیسی پاسخ داد: «خداوند خدای خود را با تمامی دل و با تمامی جان و با تمامی فکر خود محبت نما. ۳۸ این نخستین و بزرگترین حکم است. ۳۹ دومین حکم نیز همچون حکم نخستین است: "همسایه‌ات را همچون خویششت محبت نما." ۴۰ تمامی شریعت موسی و نوشته‌های پیامبران بر این دو حکم استوار است.»

مزمور فصل ۸ آیه‌های ۴ تا ۸: ۴ گویم: انسان چیست که در اندیشه‌اش باشی و بنی‌آدم، که به او روی نمایی؟ ۵ او را اندکی کمتر از فرشتگان ساختی و تاج جلال و اکرام را بر سرش نهادی. ۶ بر کارهای دست، او را چیرگی بخشیدی و همه چیز را زیر پاهای او نهادی: ۷ گوسفندان و گاو را، به تمامی، و جانوران صحرا را؛ ۸ پرندگان آسمان و ماهیان دریا را؛ و هر آنچه را که از راه دریاهای می‌گذرد.

نامه اول یوحنا فصل ۴ آیه‌های ۷، ۸، ۱۱ و ۲۰: ۷ ای عزیزان، یکدیگر را محبت کنیم، زیرا محبت از خداست و هر که محبت می‌کند، از خدا مولود شده است و خدا را می‌شناسد. ۸ آن که محبت نمی‌کند، خدا را نشناخته است، زیرا خدا محبت است. ۱۱ ای عزیزان، اگر خدا ما را این چنین محبت کرد، ما نیز باید یکدیگر را محبت کنیم... ۲۰ اگر کسی ادعا کند که خدا را محبت می‌نماید اما از برادر خود نفرت داشته باشد، دروغ‌گوست. زیرا کسی که برادر خود را، که می‌بیند، محبت نکند، نمی‌تواند خدایی را که ندیده است، محبت نماید.

سفر پیدایش فصل ۲ آیه ۱۵: بپوه خدا آدم را برگرفت و او را در باغ عدن نهاد تا کار آن را بکند و از آن نگاهداری نماید.

سفر پیدایش فصل ۳: ۱ و اما مار از همه وحوش صحرا که بپوه خدا ساخته بود، زیرک‌تر بود. او به زن گفت: «آیا خدا برآستی گفته است که از هیچ‌یک از درختان باغ نخورید؟» ۲ زن به مار گفت: «از میوه درختان باغ می‌خوریم، ۳ اما خدا گفته است، "از میوه درختی که در وسط باغ است مخورید و بدان دست مزیند، مبدا پیرید."» ۴ مار به زن گفت: «به‌یقین نخواهید مرد. ۵ بلکه خدا می‌داند روزی که از آن بخورید، چشمان شما باز خواهد شد و همچون خدا شناسنده نیک و بد خواهید بود.» ۶ چون زن دید که آن درخت خوش‌خوراک است و چشم‌نواز، و درختی دلخواه برای افزودن دانش، پس از میوه آن گرفت و خورد، و به شوهر خویش نیز که با وی بود داد، و او خورد. ۷ آنگاه چشمان هر دوی آنها باز شد و دریافتند که عریانند؛ پس برگهای انجیر به هم دوخته، ننگ‌ها برای خویششت ساختند. ۸ و صدای بپوه خدا را شنیدند که در خنکی روز در باغ می‌خرامید و آدم و زنش خود را از حضور بپوه خدا در میان درختان باغ پنهان کردند. ۹ ولی بپوه خدا آدم را ندا در داده، گفت: «کجا هستی؟» ۱۰ گفت: «صدای تو را در باغ شنیدم و ترسیدم، زیرا که عریانم، از این رو خود را پنهان کردم.» ۱۱ خدا گفت: «که تو را گفت که عریانی؟ آیا از آن درخت که تو را امر فرمودم از آن نخوری، خوردی؟» ۱۲ آدم گفت: «این زن که به من بخشیدی تا با من باشد، او از آن درخت به من داد و من خوردم.» ۱۳ آنگاه بپوه خدا به زن گفت: «این چه کار است که کردی؟» زن گفت: «مار فریبم داد و من خوردم.» ۱۴ پس بپوه خدا به مار گفت: «چون چنین کردی، از همه چارپایان و همه وحوش صحرا ملعون‌تری! بر شکمت خواهی خزید و همه روزهای زندگیت خاک خواهی خورد. ۱۵ میان تو و زن و میان نسل تو و نسل زن، دشمنی می‌گذارم؛ او سر تو را خواهد کوبید و تو پاشنه وی را خواهی زد.» ۱۶ و به زن گفت: «درد زایمان تو را بسیار افزون گردانم؛ با درد، فرزندان خواهی زایید. اشتیاق تو به شوهرت خواهد بود و او بر تو فرمان خواهد راند.» ۱۷ و به آدم گفت: «چون سخن زنت را شنیدی و از درختی که تو را امر کردم از آن نخوری خوردی، به سبب تو زمین ملعون شد؛ در همه روزهای زندگیت با رنج از آن خواهی خورد. ۱۸ برایت خار و خَس خواهد رویانید، و از گیاهان صحرا خواهی خورد. ۱۹ با عرق جبین نان خواهی خورد، تا آن هنگام که به خاک بازگردی که از آن گرفته شدی؛ چرا که تو خاک هستی و به خاک باز خواهی گشت.» ۲۰ و اما، آدم زن خود را حوا نامید، زیرا او مادر همه زندگان بود. ۲۱ بپوه خدا لباس‌هایی از پوست برای آدم و زنش ساخت و ایشان را پوشانید. ۲۲ و بپوه خدا فرمود: «اکنون آدم همچون یکی از ما شده است که نیک و بد را می‌شناسد. مبدا دست خود را دراز کند و از درخت حیات نیز گرفته بخورد و تا ابد زنده بماند.» ۲۳ پس بپوه خدا آدم را از باغ عدن بیرون راند تا بر زمین که از آن گرفته شده بود زراعت کند. ۲۴ پس آدم را بیرون راند و در جانب شرقی باغ عدن کروبیان را قرار داد و شمشیری آتش‌بار را که به هر سو می‌گشت، تا راه درخت حیات را نگاهبانی کند.

رساله به رومیان فصل ۵ آیه‌های ۱۲ تا ۱۷: ۱۲ «پس، همان‌گونه که گناه به واسطه یک انسان وارد جهان شد و به واسطه گناه، مرگ آمد و بدین‌سان مرگ دامنگیر همه آدمیان گردید، از آنجا که همه گناه کردند. ۱۳ زیرا پیش از آنکه شریعت داده شود، گناه در جهان وجود داشت، اما هر گاه شریعتی نباشد، گناه به حساب نمی‌آید. ۱۴ با این حال، از آدم تا موسی، مرگ بر همگان حاکم بود، حتی بر کسانی که گناه‌شان به گونه سرپچی آدم نبود. آدم، نمونه کسی بود که می‌بایست بیاید. ۱۵ اما عطا همانند نافرمانی نیست. زیرا اگر به واسطه نافرمانی یک انسان بسیاری مردند، چقدر بیشتر فیض خدا و عطایی که به واسطه فیض یک انسان، یعنی عیسی مسیح فراهم آمد، به فراوانی شامل حال بسیاری گردید. ۱۶ برآستی که این عطا همانند پیامد گناه آن یک تن نیست. زیرا مکافات از پی یک نافرمانی نازل شد و به محکومیت انجامید؛ اما عطا از پی نافرمانی‌های بسیار آمد و پارسا شمردگی را به ارمغان آورد. ۱۷ زیرا اگر به واسطه نافرمانی یک انسان، مرگ از طریق او حکمرانی کرد، چقدر بیشتر آنان که فیض بیکران خدا و عطای پارسایی را دریافت کرده‌اند، توسط آن انسان دیگر، یعنی عیسی مسیح، در حیات حکم خواهند راند.»

مزمور فصل ۵۱ آیه ۵: برآستی که تقصیرکار زاده شده‌ام و گناهکار، از زمانی که مادرم به من آباستن شد!

رساله به افسسیان فصل ۲ آیه ۳: ما نیز جملگی زمانی در میان ایشان می‌زیستیم و از هوای نَفَس خود پیروی می‌کردیم و خواسته‌ها و افکار آن را به جا می‌آوردیم؛ ما نیز همچون دیگران، بنا به طبیعت خود محکوم به غضب خدا بودیم.

رساله به رومیان فصل ۵ آیه‌های ۶ تا ۱۱: ۶ هنگامی که ما هنوز ناتوان بودیم، مسیح در زمان مناسب به‌خاطر بی‌دینان جان داد. ۷ حال آنکه به‌ندرت ممکن است کسی به‌خاطر انسانی پارسا از جان خود بگذرد، هرچند ممکن است کسی را این شهامت باشد که جان خود را برای انسانی نیک بدهد. ۸ اما خدا محبت خود را به ما این‌گونه ثابت کرد که وقتی ما هنوز گناهکار بودیم، مسیح در راه ما مرد. ۹ پس چقدر بیشتر، اکنون که توسط خون او پارسا شمرده شده‌ایم، به واسطه او از غضب نجات خواهیم یافت. ۱۰ زیرا اگر هنگامی که دشمن بودیم، به واسطه مرگ پسرش با خدا آشتی داده شدیم، چقدر بیشتر اکنون که در آشتی هستیم، به وسیله حیات او نجات خواهیم یافت. ۱۱ نه تنها این، بلکه ما به واسطه خداوندانمان عیسی مسیح که توسط او از آشتی برخورداریم، در خدا نیز فخر می‌کنیم.

رساله دوم به قرنتیان فصل ۵ آیه‌های ۱۹ و ۲۰: ۱۹ به دیگر سخن، خدا در مسیح جهان را با خود آشتی می‌داد و گناهان مردم را به حساب‌شان نمی‌گذاشت و پیام آشتی را به ما سپرد. ۲۰ پس سفیران مسیح هستیم، به گونه‌ای که خدا از زبان ما شما را به آشتی می‌خواند. ما از جانب مسیح از شما استدعا می‌کنیم که با خدا آشتی کنید.

مزمور فصل ۵۱ آیه‌های ۱۰ و ۱۱: ۱۰ خدایا، دل‌ی طاهر در من بیافرین و روحی استوار در من تازه بساز. ۱۱ مرا از حضور خود به دور مینفکن، و روح قدوس خود را از من بگیر.

رساله به غلاطیان فصل ۵ آیه‌های ۲۲ و ۲۳: اما مژمه روح، محبت، شادی، آرامش، صبر، مهربانی، نیکویی، وفاداری، ۲۳ فروتنی و خویشنداری است. هیچ شریعتی مخالف اینها نیست.

یوحنا فصل ۳ آیه ۵: عیسی جواب داد: «آمین، آمین، به تو می‌گویم تا کسی از آب و روح زاده نشود، نمی‌تواند به پادشاهی خدا راه یابد.»

رساله به کولسیان فصل ۳ آیه ۱۰: «و انسان جدید را در بر کرده‌اید، که در معرفت حقیقی هر آن نو می‌شود تا به صورت آفریننده خویش درآید.»